

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 580» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, надіслані Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру листом від 24.01.2020 № 6-28-0.13-749/2-20.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановила:

проектом постанови передбачено запровадження механізму погодження документації із землеустрою, підвищення прозорості погодження процедури погодження документації із землеустрою, шляхом застосування принципу екстериторіальності до всіх видів документації із землеустрою.

Однак, проект постанови не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на таке.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми закріплені в статті 3 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», де зазначено, що *організація, повноваження і порядок діяльності* міністерств, інших центральних органів виконавчої влади визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

Тобто, будь-які повноваження центрального органу виконавчої влади, а

РІШЕННЯ № 132 від 27.02.2020

Гайдак Григорій Васильович

також механізми їх реалізації мають бути визначені та закріплені виключно на законодавчому рівні.

Основним механізмом, який пропонує розробник для розв'язання визначеної проблеми, є внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 580 «Деякі питання реалізації пілотного проекту із запровадження принципу екстериторіальності погодження проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки територіальними органами Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру» та затвердженого нею Тимчасового порядку взаємодії між територіальними органами Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру на період реалізації пілотного проекту із запровадження принципу екстериторіальності погодження проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки територіальними органами Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру під час погодження землеустрою щодо відведення земельної ділянки в частині встановлення порядку погодження документації із землеустрою.

У той же час, статтею 186 Земельного кодексу України (далі – ЗК України) вже визначений порядок погодження і затвердження документації із землеустрою.

Так, частиною п'ятнадцятою статті 186 ЗК України встановлено, що оригінал документації із землеустрою подається розробником для погодження територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, а іншим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування та іншим суб'єктам, які здійснюють погодження документації із землеустрою – копії такої завіреної розробником документації.

Відповідно до абзацу першого частини двадцятої статті 186 ЗК України, погодження документації із землеустрою здійснюється за місцем розташування земель (земельних ділянок) територіальними органами центральних органів виконавчої влади, утвореними у районі, місті обласного, республіканського значення (Автономної Республіки Крим), містах Києві та Севастополі, або міжрегіональним територіальним органом, у разі якщо повноваження його поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць.

У разі відсутності територіальних органів центральних органів виконавчої влади, зазначених в абзаці першому частини двадцятої статті 186 ЗК України, погодження документації із землеустрою здійснюється територіальним органом центральних органів виконавчої влади, утвореними в Автономній Республіці Крим, області, а в разі їх відсутності – відповідним центральним органом виконавчої влади безпосередньо.

Таким чином, проектом постанови запроваджується порядок погодження документації із землеустрою відмінний від порядку встановленого ЗК України. Тобто, запропонованим проектом постанови порушується принцип верховенства права, закріплений в Конституції

України, відповідно до якого вища юридична сила закону полягає у тому, що всі підзаконні нормативно-правові акти приймаються на основі законів та за своїм змістом не повинні суперечити їм. Підпорядкованість таких актів законам закріплена у положеннях Конституції України

У свою чергу, відповідно до частини третьої статті 113 Конституції України Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Тим самим, при розробці проекту постанови порушено один із ключових принципів регуляторної політики, а саме принцип *адекватності* – відповідність *форм та рівня державного регулювання господарських відносин* потреби у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Крім того, відповідно до даних наведених розробником, проект постанови стосується 100 % суб'єктів господарювання, що здійснюють свою господарську діяльність у сфері, на яку поширюється регулювання. Зважаючи на це, розробник на виконання вимог пункту 8 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308, у розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» повинен був забезпечити проведення М-Тесту.

Однак, в АРВ до проекту постанови М-Тест згідно з Додатком 4 до Методики не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, не оцінені витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання.

Підсумовуючи зазначене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ до нього, встановлено, що проект розроблено без дотримання такого ключового принципу державної регуляторної політики, як *адекватність*, визначеного статтею 4 Закону про регуляторну політику та порушено вимоги статті 5 цього Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або *не узгоджуються* чи дублюють діючі регуляторні акти.

Крім цього, проект постанови також не відповідає вимогам статті 8 Закону про регуляторну політику в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

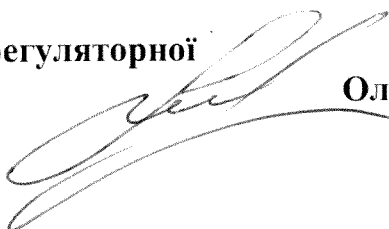
Ураховуючи викладене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 580».

**Т. в. о. Голови Державної регуляторної
служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

